

"פורת יוסף" - מרכז רוחני

ע"ש ר' יוסף בן ר' סעדיה חדד ז"ל
רח' זבולון 37 גדרה

הדלקת הנר: 16:22

יציאת השבת: 17:15

עלון מס' 362
כ"ח כסלו ה'תשע"ה

מקץ

"מה המעשה הזה

אשר עשיתם"

כל מעשה שאנו עושים

נבדוק האם היינו

מסוגלים לעשותו

ליד רשב"י או לא..

זו הבדיקה לדעת במה

אנו עוסקים בעבירה

או במצווה.

ובחרת בחיים

העזות והגטווה הוטל

החולל הגדול.

ר' יחזקאל הרופא זצ"ל

מחודדין בפיר

שיהיו דברי תורה

"את הא-להים אני ירא"

חברי ההנהלה הודיעו לו כי החליטו לחתום עמו חוזה על העסקה הגדולה, אותה ניסה במאמצי על לקשור עימם, ללא הצלחה. הפתעתו של ר' משה היתה מוחלטת, כאשר פנתה אליו האישה, חברת ההנהלה ואמרה: רואה אני כי הנך מתפלא על החלטתנו, מעוניינת אני כי תדע את המניע לכך. כשסירבת להושיט לי יד, התפעלתי מאוד ממסירותך לענייני דתך. אדם השומר על גדריו אף בהיותו במרחקים, הרחק ממחויבות חברתית ומסביבה דתית, מוכרח להיות מהימן וישר. על כן אין כל סיבה מצידנו לעכב את העסקה... העסקה אכן נחתמה לשביעות רצון כולם, ושלשלה לקופתו של ר' משה הון עתק. ללמדך ש'אין אדם שומע לי ומפסיד'...
אוצרות התורה

מסופר על ר' משה פלדמן שהיה סוחר מצליח, במהלך עסקיו יעצו לו לתקשר עם חברה אחת ברוסיה, המייצרת מוצרים מובחרים, ובכך יכפיל את היקף עסקיו עשרת מונים. לאחר בירור, נכח ר' משה בנכונות השמועה, הוא ניסה ליצור קשרי מסחר עם אותה חברה אך לשם כך היה עליו לנסוע לשם. לעמוד מקרוב על מצב העניינים... בבואו, נתקבל על ידי אחדים מחברי ההנהלה, וביניהם אישה. כולם הושיטו ידם לשלום, וכאשר עבר ליד האישה התנצל, כי בהיותו יהודי אין ביכולתו ללחוץ ידה. האישה נראתה כי הבינה את דבריו. האסיפה נמשכה כמתוכנן, וטרם עמד ר' משה לשוב לנוי יורק, הוא נקרא בפתאומיות לאסיפה שניה.

"וא-ל עידי יתן לכם רוזמים"

מי שאמר לעולם די ואמר לצרותי די. (בש"י זצ"ל)

משל לאב האהוב את בנו ומפרנסו ומטיב לו בכמה דרכים. זוהי אהבה גלויה. אך האהבה הנסתרת הפנימית היא הרבה יותר עמוקה וחזקה ללא גבול. כגון אם יבקש הבן איזה חפץ יתכן ויגער בו האב ויאמר: הרי זה עולה עשרה שקלים וזה יקר מדי. ואם חלילה יחלה הבן יוציא האב הוצאות מרבות על בנו, מכיון שאז מתעוררת האהבה הנסתרת שהיא כאש להבה חזקה עד מאד. כך היא השגחת הבורא יתברך עלינו, כל החסדים הגלויים בעולמנו הם כאין וכאפס לעמת החסדים הנסתרים אשר יהיו לנו לעתיד לבוא...

הגר"ש פינקוס זצ"ל

"ויהי ביהן שנתים ימים"

אמר ר' שמעון בר אבא, על ידי שאמר 'זכרתי וזכרתי' נוספו לו שנתים בכלא. "אשרי הגבר אשר שם ה' מבטחו" - זה יוסף.

לכאורה דברי המדרש תמוהים. מצד אחד, יוסף משבח שסמך על ה', ומצד שני הוא נענש על שסמך על שר המשקים?

באור הענין, מדרגה גדולה היא להיות נענש תכף ומיד על כל מעשה ופעולה שעושים.

מלמדים אותנו חז"ל שיוסף סטה קצת מדרכו ולכן ישר נענש, ללמדו מה עליו לתקן, לא כל אדם זוכה לכך... דוקא יוסף הצדיק זכה לכך, מכיון שהיה שלם במדת הבטחון וכל ימיו חיך עצמו במדה זו ולכן זכה לשמירה עליונה זו ולכן אין סתירה. בזכות מעלתו הגדולה זכה מיד להענש כאן בעולם הזה בעוד שנתים של כלא... מכיון ששם בה' מבטחו...

ישמח האדם אם באו עליו יסורים שמתוך כך הוא מתקרב לבורא ויודע מה עליו לתקן...

האדמו"ר מקוצק זצ"ל

"ועתה ירא פריעה"

איש גבון וזכרם"

הרב שך זצ"ל

היה אומר בכל

עצה שאני יועץ,

משווה אני לנגד

עיני שבעולם

העליון אפגש

באותו אדם

ואדרש להצדיק

בפניו את עצתי..

מתוך 'והגדת'

”והנה שבע פרות אזורות עלות אזוריהן דלות”

ורעות תאר מאד ורקות בשׁר

בתחלת הפְּרָשָׁה בספור חלום פְּרָעָה לא נִכְתַּב 'דלות'. ומדוע כאן כְּאִשֶּׁר פְּרָעָה מְסַפֵּר לְיוֹסֵף הוא הוֹסִיף 'דלות'?

פְּרָעָה מְנַסֶּה לְבַדּוֹק אֶת יוֹסֵף ומוֹסִיף מִיֵּלָה זוּ, יוֹסֵף מִתֵּקֵן אוֹתוֹ שֶׁלֹּא רָאָה אֶת זֶה בְּחִלּוֹמוֹ וּמִכֵּךְ מִבֵּין פְּרָעָה שְׁלִיטָה יֵשׁ רוּחַ הַקֹּדֶשׁ. יוֹסֵף מִבֵּין שֶׁגַם כְּאִשֶּׁר פְּרָעָה מְנַסֶּה לְהִטְעוֹתוֹ כִּנְרָאָה יֵשׁ סִבָּה לָכֵךְ, וְדוֹקָא בְּמִיֵּלָה זוּ טְמוּנָה הַתְּשׁוּבָה לְפִתְרוֹן חֲלוֹם פְּרָעָה. שֶׁכֵּן 'דלות' מְרָאָה עַל הַעֲדָר תְּבוּאָה, וְלָכֵן פּוֹתֵר יוֹסֵף אֶת חֲלוֹם פְּרָעָה לְחֹסֶר תְּבוּאָה וְלִשְׁנוֹת רָעָבוֹן. וּמִכָּאן עָלִינוּ לְלַמֵּד, עַד כִּמָּה צָרִיךְ לִשִּׁים אָדָם בְּטוֹחוֹנוֹ בִּה' וְלִהְיוֹן כִּי ה' יִתְבַּרְךְ מְסַבֵּב הַסִּיבּוֹת. וְגַם אִם רוֹאֶה אָדָם שֶׁחֲבֵירוֹ רוֹצֶה לַעֲשׂוֹת לוֹ רָעָה וְלִהְכָּשִׁילוֹ בְּאִיזָה דָּבָר, צָרִיךְ לְהִשְׁכִּיל וְלִהְיָאֵמֵן שֶׁגַם זֹאת מֵאֵת ה', וְאִם לֹא נִגְזֵר עָלָיו רָעָה, וְעוֹד יִתְבַּרְךְ שְׂאִין זוֹ 'רָעָה' כִּלְלִי, אֲלֹא אֲדַרְבֵּה, מִכָּאן תִּצְמַח לוֹ טוֹבָה גְּדוֹלָה.

הבית לוי זצ"ל

”ויען יוסף את פרעה לאמר”

יוֹסֵף לִמַּד אֶת פְּרָעָה כִּי כָּל מִי שְׂרוּצָה שִׁיתְקַיִים פִּתְרוֹן חֲלוֹמוֹ לְטוֹבָה, עָלָיו לְהִזְכִּיר בְּהִתְחַלָּה אֶת 'א-להים', מִכֵּיִן שֶׁכְּאִשֶּׁר מְזַכִּיר שֵׁם ה' שְׂהוּא מִדַּת הַדִּין גּוֹרֵם לְמִידַת הַדִּין לְהִסָּכִים עִם פִּתְרוֹן חֲלוֹמוֹ לְטוֹבָה.

הגר"ש בדיחי זצ"ל

לא ישיג האדם לראות נכונה-
זולתי בעצמק המחשבה וחקיקר הדעת.

”שלוזו מכם אזור ויקוז את אזוריכם ואתם האסרו
ויבזזו דבריכם האמת אתכם ואם לא זוי פרעה
כי מרגלים אתם”

כאן רמזו תפילה בצבור,

האסור לדבר בזמן קריאת התורה.

וַיֵּאמֶר אֶל־יְהוָה - רְמוֹז עַל הַצִּיּוּר,
'שְׁלַחוּ מִכֶּם אֶחָד' - רְמוֹז עַל הַשְּׁלִיחַ צִיּוּר אוֹ הַחֲזָן.
'וַיִּקַּח אֶת אֲחֵיהֶם' - זֶה הָאָרֶן שֶׁיֵּשׁ בּוֹ סֵפֶר תּוֹרָה.
'וְאֵתם הָאָסְרוּ' - רְמוֹז עַל הַצִּיּוּר שִׁיאָסְרוּ, יִשְׁתַּקּוּ
וְלֹא יִדְבְּרוּ בִּיעַת קְרִיאַת הַתּוֹרָה, שֶׁכֵּן סֵפֶר - ר"ת:
סְתוּם פִּיךָ רָאָה. זֹאת אוֹמְרָת: רָאָה מָה כָּתוּב
בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה. וְאִם לֹא 'חִי פְרָעָה כִּי מְרַגְלִים אַתֶּם' -
זֹאת אוֹמְרָת חֲלִילָה שְׂאִין אַתֶּם עוֹבְדִים אֶת ה'
לְשֵׁם שְׂמִיִּם.

הגר"י קורייני זצ"ל

לו אדם היה יודע את היסורים שהוא יעבור מרגע פטירתו ועד
זמן קבורתו, הוא היה מפחד ורועד כל ימיו מלעשות עבירה.

הגאון מוילנא ע"ה

פינת ההלכה

הרב דב ניסים שליע"א,
ראש כולל "פורת יוסף"

חיוב נשים בנר חנוכה

נשים חייבות בהדלקת נרות חנוכה, שאף הן היו באותו הנס. והאישה מוציאה את בעלה ידי חובת הדלקת נרות חנוכה. ולפיכך:

א. אישה אלמנה או גרושה או רווקה המתגוררת לבדה, וכן אישה שבעלה אינו מדליק נרות חנוכה מסיבה כלשהיא, חייבת להדליק נרות חנוכה.

ב. כשבעל הבית נאלץ להיעדר מביתו בזמן ההדלקה, עד לשעה מאוחרת בלילה, ראוי ונכון שימנה את אשתו להדליק עם צאת הכוכבים, ובזה גם הוא יוצא ידי חובה. ועדיף לנהוג כך, מאשר שבעל הבית ידליק בעצמו בלילה אחר חצי שעה מצאת הכוכבים.

ג. נשים הנמצאות בעזרת נשים שבבית הכנסת, מצטרפות למניין עשרה לעניין הדלקת נרות חנוכה בבית הכנסת.

ד. אישה שבעלה מדליק נרות חנוכה עבור כל בני הבית, יכולה להקל לאכול סעודת קבע או להתחיל במלאכה קודם הדלקת הנרות (ובפרט אם בעלה מאחר לבוא להדליק את הנרות), אבל כשהאישה

מדליקה, אסור לה לאכול סעודת קבע או להתחיל במלאכה קודם ההדלקה.

ה. אישה שמדליקה נרות חנוכה, כשמדליקה בערב שבת, תקדים להדליק נרות חנוכה ואח"כ נר שבת. ואם הקדימה והדליקה נר שבת, ורגילה תמיד לקבל שבת בהדלקת נר שבת, לא תדליק נרות חנוכה (אלא ידליק אחר בעבורה). אבל אם אינה רגילה לקבל שבת בהדלקת נר שבת, יכולה להדליק נרות חנוכה.

ו. אע"פ שנשים חייבות בנרות חנוכה, מכל מקום פטורות הן מקריאת ההלל בימי החנוכה, כשם שהן פטורות מקריאת ההלל במועדי ה'. ואם רצו לקרוא את ההלל, רשאות הן לקרוא, אך לא תברכנה.

פעם התבטא מיישאו על הרב מבריסק זצ"ל,
שלו לא מגיע כלל שכר על שאינו עובר עבירות.
מדוע? כי עם הפחד ויראת השמים הנוכח
שהיתה לרב מבריסק
איך אפשר לעבור עבירות?

מתוך "ומתוק האור"

”ידע האדם ויתן אל לבו, כי כל אשר יקרהו
מטוב עד נע הוא סבה שתבוא עליו מאת השם
ברוך הוא, ומיד האדם מיד איש אחיו לא יהיה
דבר בלתי רצון ה' ברוך הוא. על כן כשיצטערהו
או יכאיבהו אדם, ידע בנפשו כי עונותיו
גרמו זה' יתברך גזר עליו בכך, ולא ישית
מחשבותיו לנקם ממנו, כי הוא אינו סבת רעתו,
כי העוון הוא המסבב”

החינוך (מצוה רמא)